

„Затверджено”
Голова приймальної комісії
О. Я. Чебикін
„06” квітня 2020 р.

Програмні вимоги до співбесіди для здобуття освітнього ступеня бакалавра за іншою спеціальністю для вступників, які здобули ступінь вищої освіти або ОКР спеціаліста.

Спеціальність: 014 Середня освіта (Мова і література (китайська))

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Інтенсивне розширення міжнародних зв'язків, вихід України на міжнародний ринок спричинили необхідність підготовки фахівців, які б володіли іноземною мовою (ІМ) на професійному рівні.

Володіння ІМ стало нагальною потребою сучасного фахівця, адже воно дозволяє реалізувати різні аспекти професійної діяльності, а саме: своєчасно знайомитися й долучатися до новітніх технологій, відкриттів і тенденцій у розвитку науки і техніки, встановлювати професійні контакти із зарубіжними партнерами тощо.

Вступники до Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» на навчання за освітньо-кваліфікаційним рівнем «Бакалавр» повинні продемонструвати достатній рівень володіння ІМ (B1). Цей рівень володіння ІМ забезпечує особі академічну і професійну мобільність, і є достатнім для вступу до вищого навчального закладу.

Вступник повинен:

- 1) володіти навичками та вміннями усної комунікації й застосовувати їх для спілкування в навчальних, загальнонаукових і професійних цілях;
- 2) розуміти усне монологічне й діалогічне мовлення, що стосується тем загальнонаукового й професійного характеру;
- 3) активно володіти базовою граматиною й основними граматичними явищами, характерними для загальнонаукового й професійного мовлення;
- 4) знати базову, загальнонаукову лексику, а також термінологію в галузі вузької спеціалізації;
- 5) уміти користуватися словником у ході читання професійно орієнтованої літератури;
- 6) володіти основами публічного мовлення – робити підготовлені повідомлення, доповіді, виступати на наукових конференціях;
- 7) брати участь у дискусії на теми, пов'язані з досліджуваною спеціальністю; формулювати запитання й відповідати на них;

- 8) володіти основними навичками та вміннями письмової комунікації, необхідними для листування в професійних і наукових цілях;
- 9) володіти основними прийомами анотування, реферування, адекватного перекладу професійно орієнтованої літератури.

Це означає, що на вступному випробуванні з ІМ кандидати повинні продемонструвати високий рівень сформованості іншомовної комунікативної компетенції, необхідної йому в професійній діяльності.

Форма вступних випробувань – лексико-граматичне тестування, що включає питання трьох рівнів складності.

Тестування проводиться державною та китайською мовами з метою перевірки теоретичних знань та визначення рівня сформованості іншомовної комунікативної та наукової лінгвістичної компетенції вступників за шкалою і критеріями, які подані у Загальноєвропейських Рекомендаціях з мовної освіти і рекомендовані Міністерством освіти і науки України №14/18.2-481 від 02.03.2005.

2. ПЕРЕЛІК РОЗДІЛІВ І ТЕМ

І. ПЕРЕЛІК ТЕМ НАВЧАЛЬНОГО МАТЕРІАЛУ З ГРАМАТИКИ:

1. Морфологія

Іменник. Класи іменників (власні іменники, загальні іменники, іменники - одиниці виміру). Граматичні особливості. Прислівникові іменники

Прикметник. Класи прикметників (якісні прикметники, відносні прикметники). Граматичні особливості.

Числівники. Класи числівників (кількісні числівники, порядкові числівники). Граматичні особливості.

Займенник. Класи займенників (особові займенники, присвійні займенники, вказівні займенники, визначальні займенники, питальні, неозначені, відносні займенники). Граматичні особливості.

Дієслово. Класи дієслів. Повнозначні дієслова (не результативні, результативні дієслова). Допоміжні дієслова (модальні дієслова; спонукальні

дієслова; дієслова, що вказують етапи дії; дієслова, що вказують напрямок дії). Граматичні особливості.

Прислівник. Класи прислівників (якісні прислівники, обставинні прислівники, прислівники міри). Граматичні особливості. Займенникові прислівники.

Прийменник. Розряди прийменників. Прийменники, що виражають суб'єктно-об'єктні відносини. Прийменники, що виражають просторові відносини. Прийменники, що виражають часові відношення. Прийменники, що виражають цільові відносини. Прийменники, що виражають причинні відносини.

Післялоги. Розряди післялогів. Післялоги, що уточнюють просторові відносини. Післялоги, що уточнюють тимчасові відносини.

Сполучники. Розряди сполучників (сполучні сполучники, протиставні сполучники, розділові сполучники, порівняльні сполучники, сполучники мети, сполучники причини, умовні сполучники, допустові сполучники, порівняльні сполучники). Прийменниково-післяложні сполучення в ролі сполучників

Частки. Розряди часток (частки-зв'язки, сполучникові частки, підсилювальні частки, обмежувальні частки, заперечні частки, узагальнюючі частки, темпоральні частки, експресивні частки).

Класифікатори. Класифікатор ↑ gè.

Показники членів речення. Показники головних членів речення. Показники другорядних членів речення. Нейтралізатори предикативності.

Спеціальні лексичні елементи. Дієслова в ролі спеціальних слів. Іменники в ролі спеціальних слів. Прислівники в ролі спеціальних слів. Сполучення спеціальних слів.

Модальні слова. Слова, що виражають упевненість. Слова, що виражають припущення. Слова, що виражають сумнів.

II. Синтаксис

Безприйменникові словосполучення. Еліпс службових слів. Ідентичне оформлення синтаксичних одиниць. Фіксований порядок слів. Показники

членів речення. Групове оформлення членів речення. Включення членів речення. Рамкові конструкції. Просте речення. Ускладнене речення. Складне речення. Безсполучникові складні речення.

II. ПЕРЕЛІК ЛЕКСИЧНИХ ТЕМ

1. Моя сім'я. Заняття членів сім'ї, їх професії; взаємини в сім'ї; сімейні традиції, захоплення.
2. Мій будинок. Будинок, квартира. Обстановка, сучасні зручності. Обов'язки членів сім'ї по будинкові. Одяг, їжа, магазин, покупки.
3. Школа. Шкільні роки. Проблеми підліткового віку. Молодь і її місце в житті. Морально-етичні цінності.
4. Рідне місто (село). Життя й побут у місті й селі. Культурні й історичні визначні пам'ятки.
5. Мій робочий день. Розпорядок дня, різні види діяльності. Хобі та захоплення.
6. Вибір професії. Вибір і підготовка до професії. Роль іноземної мови в культурній і професійній діяльності.
7. Вільний час. Організація дозвілля. Подорожі. Канікули. Туризм.
8. Погода. Пори року. Охорона природи й екологічні проблеми.
9. Сучасне й класичне мистецтво. Музика. Кіно. Театр. Класична й сучасна література.
10. Країни мови, що вивчається. Географія, економіка, освіта, звичаї й традиції.

4. СТРУКТУРА ТЕСТУВАННЯ

(письмові роботи з китайсько)ї мови)

Тест складається з 25 завдань різної ступені складності.

Основними принципами тестування з китайської мови стають:

- знання студента правопису китайської мови;
- знання студента з морфології китайської мови (правильне використання граматичних форм іменників, прикметників, дієслів, числівників, займенників, прислівників, прийменників, післялогів, часток, класифікаторів, модальних слів тощо);
- знання синтаксису китайської мови;
- знання лексичних одиниць та сталих виразів китайської мови;
- вміння адекватно перекладати китайськомовні тексти рідною мовою, також перекладати тексти з рідної на іноземну мову;
- опора на базові знання студентів, які вони одержали у курсі вивчення другої іноземної (китайської) мови у закладах освіти;
- використання позапрограмного матеріалу;
- цілісний характер завдань, що торкається одночасно як знання мови, так і знання філософії, літератури, історії та географії країни, мова якої вивчається;
- тематичний принцип вибудовування завдань тесту;
- аналітичний підхід до соціокультурних явищ – адекватно розуміти та інтерпретувати соціокультурну інформацію;
- розпізнання та розуміння країнознавчих реалій, формул мовленнєвого етикету; лексики, що позначає звичаї, традиції, у текстах;

- знання культури, побуту, духовних цінностей, історії та географії країни, мова якої вивчається;

- володіння основними нормами та правилами вербальної і невербальної поведінки;

- орієнтація на заочне співробітництво експерта з учасником тестування, що повинно проявитися в чуйній і об'єктивній оцінці його роботи.

Час виконання письмових робіт – 2 академічні години (90 хвилин).

Кожна правильна відповідь у кількості від першої до п'ятнадцятої оцінюється в 10 балів (правильна відповідь – 10 балів, неправильна відповідь – 0 балів); з шістнадцятої відповіді до двадцять п'ятої – в 5 балів (правильна відповідь – 5 балів, неправильна відповідь – 0 балів). Сумарна кількість балів складає ваш рейтинг. **Найвищий рейтинг складає 200 балів.** Мінімальний прохідний бал – 100. Бали, які Ви отримаєте, визначаються за таблицею:

Завдання з 1 по 25

Кількість правильних відповідей	Кількість балів
0	0
1	10
2	20
3	30
4	40
5	50
6	60
7	70
8	80
9	90
10	100
11	110
12	120
13	130
14	140
15	150
16	155
17	160
18	165
19	170
20	175
21	180
22	185
23	190
24	195
25	200

Вступаю в діалог культур

Спрямованість тестових завдань	Вступаю в діалог культур	
	А) Лінгвокраїнознавчі знання	Б) Норми та правила вербальної і невербальної поведінки
Мета тестування	Виявити тенденцію до розуміння та сприйняття іншомовної культури, духовних цінностей та ідеалів іншого народу	
Вид мисливої роботи, яка закладена в тексті	Аналітичний підхід до соціокультурних явищ	
	Узагальнення і синтез різних соціокультурних явищ в системі іншомовної культури	Усвідомлення толерантного відношення до іншомовної культури
Форма відповідності	Проходить у письмовій формі. Коло питань пропонується учаснику експертом.	
Критерії оцінки	Активність участі, вміння учасника тестування відчувати суть питання, вільно орієнтуватися в запропонованому іншомовному матеріалі, володіти соціокультурною інформацією, формулами мовленнєвого етикету, розуміти лінгвокраїнознавчу лексику, мати чуття мови та самостійність і оригінальність судження.	

Помилки

Помилки, які свідчать про недостатнє знання студентів правил правопису, граматичних правил, лексичного мінімуму в обсязі, відповідному змісту навчальної програми вищого навчального закладу:

1. Неправильне використання граматичних форм повнозначних і допоміжних дієслів; засобів словотвору дієслів, іменників, прикметників, дієслів, числівників, займенників, прислівників, прийменників;
2. Порушення порядку слів у реченні;
3. Незнання лексичної мовної одиниці;

4. Невміння комбінувати лексичні одиниці згідно з правилами синтаксичної структури речення;

5. Помилки у правописі;

6. Незнання правил використання займенника, однини та множини іменників, ступенів порівняння прикметників та прислівників у даних контекстах;

7. Некоректний переклад турецьких словосполучень, фразеологічних одиниць, речень рідною мовою.

III. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Рівень	Кількісна характеристика рівня	Характеристика відповідей абітурієнта
Низький	0-99 балів	Абітурієнт не усвідомлює змісту питань, тому його відповідь не має безпосереднього відношення до поставленого питання. Наявна повна відсутність уміння міркувати.
Задовільний	100-150 балів	Відповіді на питання носять фрагментарний характер, характеризуються відтворенням знань на рівні запам'ятовування. Абітурієнт поверхово володіє умінням міркувати, його відповіді супроводжуються другорядними міркуваннями, які інколи не мають безпосереднього відношення до змісту запитання.
Достатній	151-180 балів	У відповідях на питання допускаються деякі неточності або помилки не принципового характеру. Абітурієнт демонструє розуміння лінгвістичного матеріалу на рівні аналізу властивостей.

Високий	181-200 балів	Абітурієнт дає повну і розгорнуту відповідь. Його відповіді свідчать про розуміння матеріалу на рівні аналізу закономірностей, характеризуються логічністю і послідовністю суджень.
---------	---------------	---

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Базова

1. Горелов В. И. Практическая грамматика китайского языка. – М., 1957.
2. Кондрашевский А.Ф. «Практический курс китайского языка»: В 2-х тт. – М.: АСТ: Восток-Запад, 2007.
3. Задоев Т.П., Хуан Шуин. Начальный курс китайского языка. В 3-ех частях. Аудиоприложение 5 а\к. – М., 2004.
4. Иероглифика: список иероглифов китайского языка / Сост. Лысенко Н.П., Решетнева У.Н., Ващенко Н.Н. - Омск, 2002.
5. Основы каллиграфии / Сост. Лысенко Н.П., Решетнева У.Н., Ващенко Н.Н. – Омск, 2000.
6. Шутова Е. И. Вопросы теории синтаксиса: (На основе сопоставления китайского и русского языков). – М., 1984.
7. Яхонтов С. Е. Категория глагола в китайском языке. – Л., 1957.

Додаткова література

1. Горелов В. И. Союзы в сложном предложении современного китайского литературного языка. – М., 1963.
2. Коротков Н. Н. Основные особенности морфологического строя китайского языка: (Грамматическая природа слова). – М., 1968.
3. Кочергин И.В. и др. Сборник тренировочных упражнений, контрольных заданий и тестов по базовому курсу китайского языка. 2-е изд., исп. и доп. – 2005.
4. Спорные вопросы грамматики китайского языка. – М., 1963.

5. Хаматова А.А. Омонимия в современном китайском языке. Учебное пособие. – М., 2006.
6. Хаматова А.А. Словообразование современного китайского языка. – М, 2003.
7. Лысенко Н.П. Программированный метод современного китайского языка. Части 1– 2. Париж, 1987.
5. Спешнев Н.А. Фонетика китайского языка: учеб.пособие –Ленинград, 1980.